

Rapport

Projectnummer: 359630
Datum: 11-06-2019

Bestemmingsplan 150 kV kabeltracé Rotterdam Centrum – Rotterdam Marconistraat

Toelichting

Status: Vastgesteld

TenneT TSO B.V.
Utrechtseweg 310
6812 AR Arnhem

Verantwoording

Titel	Bestemmingsplan Kabeltracé Rotterdam Centrum – Rotterdam Marconistraat
Subtitel	Toelichting
Projectnummer	359630
Revisie	Vastgesteld
Datum	11-06-2019
Auteur(s)	Pim Verhoef
E-mailadres	Pim.verhoef@sweco.nl
Gecontroleerd door	Maurits Moes
Goedgekeurd door	Lourens Hogenbirk

Inhoudsopgave

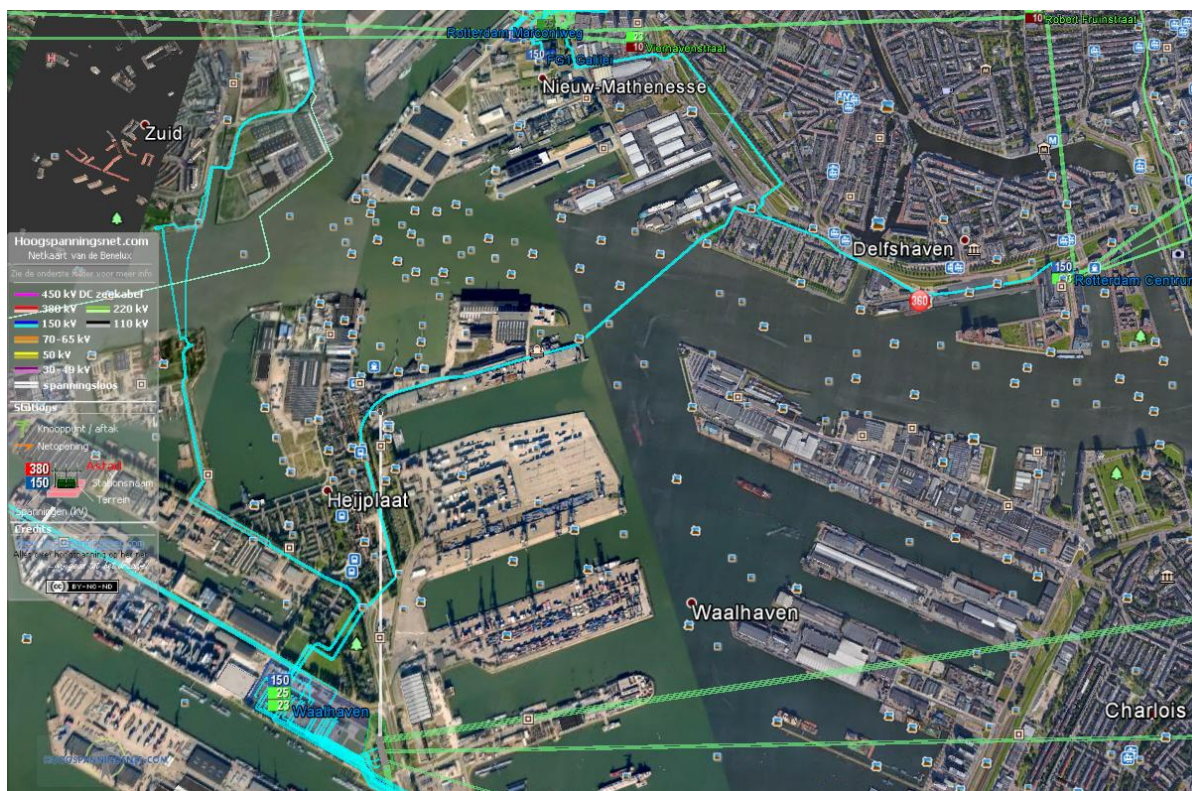
1	Inleiding	4
1.1	Algemeen	4
1.2	Plangebied	5
1.3	Leeswijzer	6
2	Planbeschrijving	7
2.1	Huidige situatie	7
2.2	Vigerende ruimtelijke plannen	7
2.3	Beoogde situatie	7
2.4	Haalbaarheidsstudie	8
3	Beleidskader	9
3.1	Rijksbeleid	9
3.2	Provinciaal beleid	10
3.3	Gemeentelijk beleid	12
4	Milieu- en omgevingsaspecten	15
4.1	Inleiding	15
4.2	Milieueffectrapportage	15
4.3	Archeologie	15
4.4	Bodem	18
4.5	OCE	19
4.6	Ecologie	20
4.7	Waterveiligheid	21
4.8	Luchtkwaliteit	23
4.9	Externe veiligheid	23
4.10	Magneetvelden	25
4.11	Conclusie	26
5	Juridische planbeschrijving	27
5.1	Opzet bestemmingsplan	27
5.2	Relatie met onderliggende bestemmingsplannen en beheersverordeningen	27
5.3	Toelichting op de planregels	27
6	Uitvoerbaarheid	30
6.1	Economische uitvoerbaarheid	30
6.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	30
7	Bijlagen bij de toelichting	35

1 Inleiding

1.1 Algemeen

Ten westen van het centrum van Rotterdam bevinden zich twee 150 kV hoogspanningsstations van TenneT, de beheerder van het landelijk hoogspanningsnet. Het betreft het hoogspanningsstation Rotterdam – Centrum aan de St Jobshavenkade en het hoogspanningsstation Rotterdam Marconistraat.

In de huidige netconfiguratie wordt het 150kV station Centrum gevoed via twee enkelvoudige circuits. Eén circuit betreft een hoogspanningsverbinding afkomstig van station Marconistraat en de andere hoogspanningsverbinding komt vanuit station Rotterdam Waalhaven (zie figuur 1). Indien een van beide circuits niet beschikbaar is, is de capaciteit van de overgebleven verbinding niet op ieder moment toereikend om Rotterdam Centrum van elektriciteit te kunnen voorzien.

Figuur 1: huidige 150 kV verbinding (mintgroen) tussen Rotterdam Waalhaven (zuid), Rotterdam Centrum (oost) en Rotterdam Marconistraat (west)

Om dit knelpunt op te lossen, is TenneT voornemens om station Rotterdam Centrum met een derde hoogspanningsverbinding op het net aan te sluiten. Deze kabel betreft een nieuwe ondergrondse 150 kV hoogspanningsverbinding tussen station Rotterdam Marconistraat en station Rotterdam Centrum. De nieuwe hoogspanningsverbinding wordt gerealiseerd middels een aantal gestuurde boringen en enkele open ontgravingen.

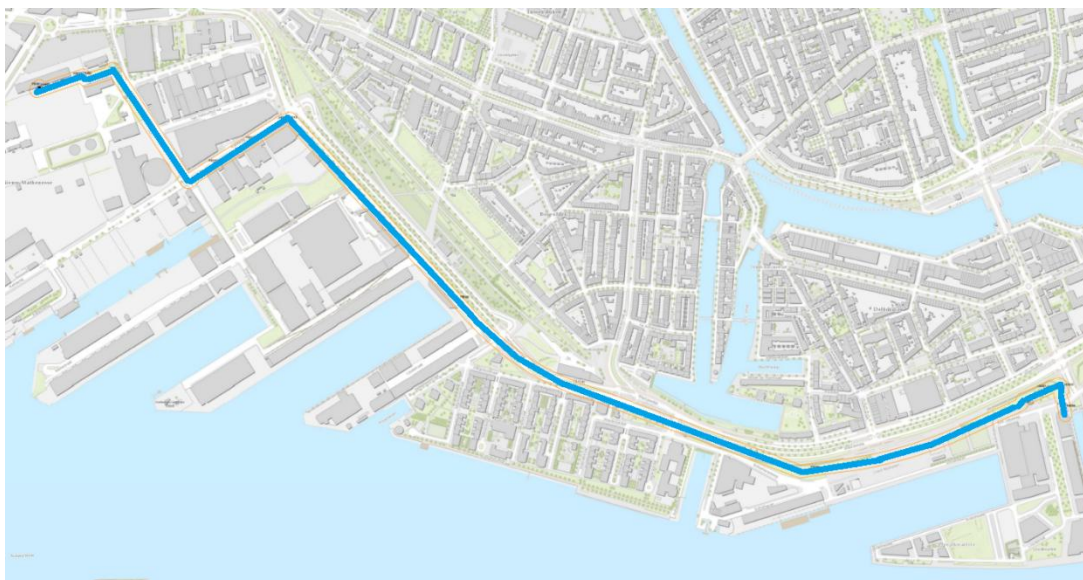
In de ter plaatse vigerende bestemmingsplannen en beheersverordeningen is de beoogde ondergrondse hoogspanningsverbinding, evenals de benodigde belemmeringenstrook, niet juridisch-planologisch vastgelegd. Het aanleggen van de nieuwe ondergrondse hoogspanningsverbinding is op grond van de vigerende bestemmingsplannen en beheersverordeningen niet mogelijk. Een nieuw bestemmingsplan is noodzakelijk om het aanleggen van de nieuwe ondergrondse hoogspanningsverbinding juridisch-planologisch mogelijk te maken. Hiertoe is voorliggend bestemmingsplan opgesteld.

In dit bestemmingsplan zijn daarnaast de overige ter plaatse van de ondergrondse hoogspanningsverbinding van toepassing zijnde bestemmingen opnieuw juridisch-planologisch vastgelegd.

1.2 Plangebied

Het plangebied bestaat uit het tracé van de ondergrondse hoogspanningsverbinding tussen het hoogspanningsstation Rotterdam – Centrum en het hoogspanningsstation Rotterdam Marconistraat. Enkel de gronden ter plaatse van de ondergrondse hoogspanningsverbinding en de belemmeringenstrook behoren tot het plangebied. In figuur 2 is het plangebied weergegeven. Voor de exacte begrenzing van het plangebied kan de digitale verbeelding behorend bij dit bestemmingsplan worden geraadpleegd.

Het plangebied kenmerkt zich als een stedelijk gebied, aan de rand van het centrum van Rotterdam. Het bevindt zich in de wijk Schiemond en het bedrijventerrein Nieuw-Mathenesse. Het plangebied is in gebruik voor diverse stedelijke functies. Het betreft voornamelijk verkeersfuncties en groenvoorzieningen. Ook bevinden zich in het plangebied diverse bedrijfsfuncties en een sport en speelvoorziening.

Figuur 2: Indicatie plangebied: station Rotterdam Centrum (oost) via Westzeedijk, Vierhavensstraat, Keileweg en Benjamin Franklinstraat tot station Rotterdam Marconistraat (west)

1.3 Leeswijzer

In hoofdstuk twee wordt een beschrijving van het plan gegeven. Hierin komt de huidige situatie aan bod en wordt ingegaan op de vigerende bestemmingsplannen en beheersverordeningen. Tevens wordt de beoogde situatie beschreven. In hoofdstuk drie wordt het relevante ruimtelijke beleid van het Rijk, de provincie Zuid-Holland en de gemeente Rotterdam beschreven. In hoofdstuk vier wordt ingegaan op de verschillende, voor dit bestemmingsplan relevante, milieu- en omgevingsaspecten. In hoofdstuk vijf wordt een juridische toelichting gegeven op het bestemmingsplan. In hoofdstuk 6 wordt ingegaan op de economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid van het plan.

2 Planbeschrijving

2.1 Huidige situatie

Het plangebied van het voorliggende bestemmingsplan kenmerkt zich als een stedelijk gebied, aan de westzijde van het centrum van Rotterdam. Het omvat delen van de wijk Schiemond en het bedrijventerrein Nieuw-Mathenesse. Het plangebied is op dit moment in gebruik voor diverse stedelijke functies. Het betreft bedrijvigheid, nutsvoorzieningen, groenvoorzieningen, sport en speelterrein en verkeersfuncties.

2.2 Vigerende ruimtelijke plannen

In het plangebied vigeren de volgende ruimtelijke plannen:

- Bestemmingsplan Lloydkwartier, vastgesteld op 16-10-2014;
- Bestemmingsplan "Vierhavensstraat en omgeving", vastgesteld op 17-07-2008;
- Beheersverordening Keileweg en omgeving, vastgesteld op 01-01-2014;
- Beheersverordening Handels- en Industrierterreinen Merwehavens/Vierhavens, vastgesteld op 01-01-2015;
- Bestemmingsplan Schiemond, vastgesteld op 22-02-2018.

Plannen in voorbereiding:

- Bospolder – Tussendijken, kennisgeving van voorbereiding op 14-06-2017.

In de hierboven genoemde plannen is de aan te leggen ondergrondse hoogspanningsverbinding juridisch-planologisch nog niet bestemd. Om de aanleg van de ondergrondse hoogspanningsverbinding mogelijk te maken, is een nieuwe planologische regeling noodzakelijk. Voorliggend bestemmingsplan voorziet daarin.

2.3 Beoogde situatie

Er wordt een nieuwe ondergrondse 150 kV hoogspanningsverbinding aangelegd tussen het hoogspanningsstation Rotterdam – Centrum en het hoogspanningsstation Rotterdam Marconistraat. In figuur 2 is het tracé opgenomen.

Ter plaatse van het tracé worden de gronden bestemd met een dubbelbestemming Leiding – Hoogspanning. Deze dubbelbestemming heeft een breedte van 11 meter en bestaat uit een belemmeringenstrook (ter weerszijden van de hoogspanning kabels) en de ligging van de kabels zelf. Nabij hoogspanningsstation Rotterdam – Centrum (Sint-Jobshaven) en hoogspanningsstation Marconistraat bedraagt de breedte van de dubbelbestemming meer dan de benodigde 11 meter, omdat pas bij vaststelling van dit bestemmingsplan bekend is vanuit welke richting de aansluiting op het hoogspanningsstation wordt gerealiseerd. Voorliggend bestemmingsplan voorziet tevens in de onderliggende bestemmingen voor het plangebied. Deze zijn afgestemd op het de vigerende bestemmingsplannen en beheersverordeningen.

Voor het deel van het tracé ter plaatse van de Keileweg is nog niet exact bekend waar de ondergrondse hoogspanningsverbinding komt te liggen. De Keileweg wordt opnieuw ingericht, waardoor nog overleg plaatsvindt over de exacte ligging van de ondergrondse hoogspanningsverbinding. Hiervoor wordt ter plaatse van de Keileweg een dubbelbestemming opgenomen die de gehele breedte van de straat omvat. Bij vaststelling van het bestemmingsplan wordt de dubbelbestemming aangepast aan de daadwerkelijke ligging van de ondergrondse hoogspanningsverbinding.

2.4 Haalbaarheidsstudie

De beoogde situatie van het tracé tussen hoogspanningsstation Rotterdam – Centrum en het hoogspanningsstation Rotterdam – Marconistraat, die met dit bestemmingplan wordt vastgelegd, is tot stand gekomen na een haalbaarheidsstudie, waarvan de rapportage als bijlage bij deze toelichting is toegevoegd¹. In deze haalbaarheidsstudie zijn diverse tracévarianten onderzocht op planologische en technische haalbaarheid. Voor de technische haalbaarheid is een aantal aandachtspunten vastgesteld, die van toepassing zijn op een of meerdere van de tracévarianten. Op basis van de haalbaarheidsstudie en overleggen met gemeente, Leidingenbureau en Port of Rotterdam is vervolgens een voorkeursvariant geselecteerd die voldoet aan de tracersinguitgangspunten van TenneT. De voorkeursvariant wordt middels het voorliggende bestemmingsplan mogelijk gemaakt.

Voor een inhoudelijke afweging van de verschillende tracévarianten kan de haalbaarheidsstudie in de bijlage worden geraadpleegd.

¹ Haalbaarheidsstudie derde kabelverbinding Rotterdam Centrum, 002.635.10, Arcadis Nederland B.V.

3 Beleidskader

In dit hoofdstuk wordt een beschrijving gegeven van het relevante beleid van het rijk, de provincie Zuid-Holland en de gemeente Rotterdam.

3.1 **Rijksbeleid**

3.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig. Daar streeft het Rijk naar met een krachtige aanpak die gaat voor een excellent internationaal vestigingsklimaat, ruimte geeft aan regionaal maatwerk, de gebruiker voorop zet, investeringen scherp prioriteert en ruimtelijke ontwikkelingen en infrastructuur met elkaar verbindt. Dit doet het Rijk samen met andere overheden en met een Europese en mondiale blik. Voor de middellange termijn (2028) kiest het Rijk in de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (hierna: SVIR) drie doelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden:

1. het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijke economische structuur;
2. het verbeteren en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
3. het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Daarnaast benoemt het Rijk in de SVIR 13 nationale belangen, waar het rijk verantwoordelijk voor is. Het betreft:

1. een excellente ruimtelijk-economische structuur van Nederland door een aantrekkelijk vestigingsklimaat in en goede internationale bereikbaarheid van de stedelijke regio's met een concentratie van topsectoren;
2. ruimte voor het hoofdnetwerk voor (duurzame) energievoorziening en de energietransitie;
3. ruimte voor het hoofdnetwerk voor vervoer van (gevaarlijke) stoffen via buisleidingen;
4. efficiënt gebruik van de ondergrond;
5. een robuust hoofdnet van wegen, spoorwegen en vaarwegen rondom en tussen de belangrijkste stedelijke regio's inclusief de achterlandverbindingen;
6. betere benutting van de capaciteit van het bestaande mobiliteitssysteem;
7. het in stand houden van het hoofdnet van wegen, spoorwegen en vaarwegen om het functioneren van het mobiliteitssysteem te waarborgen;
8. verbeteren van de milieukwaliteit (lucht, bodem, water) en bescherming tegen geluidsoverlast en externe veiligheidsrisico's;
9. ruimte voor waterveiligheid, een duurzame zoetwatervoorziening, en kaders voor klimaatbestendige stedelijke (her)ontwikkeling;
10. ruimte voor behoud en versterking van (inter)nationale unieke cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten;
11. ruimte voor een nationaal netwerk van natuur voor het overleven en ontwikkelen van flora- en faunasoorten;
12. ruimte voor militaire terreinen en activiteiten;
13. zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructurele besluiten.

Dit bestemmingsplan legt een ondergrondse hoogspanningsverbinding juridisch-planologisch vast. Hiermee draagt het voorliggende bestemmingsplan bij aan een van de nationale belangen: het bieden van ruimte voor het hoofdnetwerk voor energievoorziening. Verder is het bestemmingsplan niet in strijd met de overige nationale belangen uit de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte.

3.1.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening

Het beleid dat in de SVIR is geformuleerd, is in het Besluit Algemene Regels Ruimtelijke Ordening (hierna: Barro) vastgelegd in regelgeving. In het Barro zijn nationale belangen vastgelegd waar provincies en gemeenten rekening mee moeten houden als zij inpassingsplannen en bestemmingsplannen opstellen. De elektriciteitsvoorziening is aangemerkt als een nationaal belang.

Wat betreft de elektriciteitsvoorziening zijn bestaande hoogspanningsverbindingen opgenomen. Met hoogspanningsverbindingen worden in het Barro verbindingen van 220 kV en hoger bedoeld. De te realiseren ondergrondse hoogspanningsverbinding tussen Rotterdam Marconistraat en Rotterdam Centrum heeft een spanning van 150 kV, waardoor dit project niet behoort tot de hoogspanningsverbindingen zoals bedoeld in het Barro. Het voorliggende bestemmingsplan is niet in strijd met de regels uit het Barro.

3.1.3 Besluit ruimtelijke ordening

Het Besluit ruimtelijke ordening (hierna: Bro) geeft regels waar concrete ruimtelijke projecten aan moeten voldoen. Zo is in het Bro de Ladder voor duurzame verstedelijking verankerd. Deze ladder is gericht op vraaggericht programmeren en het zorgvuldig benutten van ruimte. Hierbij moet ten eerste de behoefte aan de ontwikkeling worden beschreven en ten tweede moet bij buitenstedelijke ontwikkelingen worden gemotiveerd waarom deze niet binnenstedelijk plaats kan vinden.

Indien er sprake is van een nieuwe stedelijke ontwikkeling dan moet er getoetst worden aan de Ladder voor duurzame verstedelijking. Er is sprake van een nieuwe stedelijke ontwikkeling indien een project ziet op de ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaven terrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen. Bij de beoordeling of er sprake is van een nieuwe stedelijke ontwikkeling wordt gekeken of sprake is van een nieuw beslag op de ruimte. Daarvan is in beginsel sprake als een nieuw ruimtelijk besluit meer bebouwing mogelijk maakt dan er op grond van het voorheen geldende planologische regime aanwezig was of volgens het voorheen geldende planologische regime kon worden gerealiseerd. Indien de Ladder voor duurzame verstedelijking van toepassing is moet worden beschreven in hoeverre de voorgenomen stedelijke ontwikkeling voorziet in een behoefte.

De aanleg van een ondergrondse hoogspanningsverbinding geldt niet als een nieuwe stedelijke ontwikkeling. Er is in het kader van dit bestemmingsplan dan ook niet getoetst aan de Ladder voor duurzame verstedelijking.

3.2 **Provinciaal beleid**

3.2.1 Visie ruimte en mobiliteit

De Visie ruimte en mobiliteit (VRM) is een structuurvisie op provinciaal niveau en bevat de hoofdlijnen van het ruimtelijk beleid. Het beleid voor ruimte en mobiliteit van de provincie bevat geen eindbeeld, maar wel ambities en doelen die de provincie samen met anderen wil

realiseren. De Visie ruimte en mobiliteit van de provincie Zuid-Holland bestaat uit verschillende delen:

1. de Visie ruimte en mobiliteit omvat de doelen van het provinciale beleid en is zelfbindend voor de provincie.
2. het Programma mobiliteit en het Programma ruimte: in deze twee programma's worden de doelen uitgewerkt en is een realisatiestrategie opgenomen. Per doel is aangegeven welke instrumentenmix wordt ingezet. Sommige doelen en projecten kan de provincie zelf realiseren, maar voor de meeste doelen en projecten heeft de provincie andere partijen nodig. Dit kan zowel via de informele weg, zoals overleg en het maken van afspraken, als via de formele weg, door het inzetten van het juridisch instrumentarium van de Wro. Het gaat dan bijvoorbeeld om zienswijze, aanwijzing, inpassingsplan en verordening.
3. de verordening Ruimte 2014 bevat regels over de inhoud en toelichting van bestemmingsplannen of daarmee gelijkgestelde plannen.

Het voorliggende bestemmingsplan is niet strijdig met de Visie ruimte en mobiliteit van de provincie Zuid-Holland.

3.2.2 Cultuurhistorische Hoofdstructuur Zuid-Holland (CHS)

De CHS (provincie Zuid-Holland, 2002) biedt een overzicht in hoofdlijnen van het cultureel erfgoed van de provincie. Daartoe zijn de belangrijkste archeologische, historisch-landschappelijke en historisch-stedenbouwkundige structuren, patronen en terreinen op kaart gezet en gewaardeerd. De CHS dient als informatiebron voor beleid op het gebied van erfgoed en ruimtelijke ontwikkeling, van zowel de provincie als de gemeenten. Daarmee wil de provincie stimuleren dat cultuurhistorie behouden of ingepast wordt bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen. Het cultureel erfgoed van Zuid-Holland is immers een belangrijke drager van ruimtelijke kwaliteit en verhoogt daarmee de aantrekkelijkheid van stad en landschap. De CHS legt een basis voor lokaal ruimtelijk beleid en vormt een toetsingsinstrument voor de provincie voor de gemeentelijke plannen.

Op basis van deze CHS zijn in 2005 vervolgens 15 topgebieden voor cultureel erfgoed aangewezen. In deze gebieden zijn de belangrijkste landschappen van de provincie te vinden en komen belangrijke archeologische, historisch landschappelijke en historisch bouwkundige waarden voor.

Het is een provinciaal belang om zorgvuldig om te gaan met de topgebieden en cultuurhistorische thema's. Dit betekent allerm minst dat grote gebieden 'op slot' zouden moeten, maar dat dynamiek en verandering zich verhouden tot de aanwezige cultuurhistorische kwaliteiten en essenties. Voor deze topgebieden zijn zogenaamde Regioprofielen Cultuurhistorie gemaakt, een algemene sturingsstrategie voor behoud en inpassing van de cultuurhistorische waarden in de betreffende gebieden. Daarmee wordt voor gemeenten, rijk en andere partijen duidelijk wat de provincie onder het provinciaal belang cultuurhistorie verstaat en wat daarvan de consequenties voor ruimtelijke ontwikkelingen zijn.

Het voorliggende bestemmingsplan maakt de realisatie van een ondergrondse hoogspanningsverbinding mogelijk. Dit heeft geen effect op eventuele cultuurhistorische en landschappelijke waarden in het plangebied. Wel is rekening gehouden met eventueel aanwezige archeologische waarden. Dit wordt nog eens nader onderbouwd in paragraaf 4.3.

3.3 Gemeentelijk beleid

3.3.1 Stadsvisie Rotterdam

De Stadsvisie geldt als kader voor de ruimtelijke ontwikkeling van Rotterdam. De Stadsvisie is een ontwikkelingsstrategie voor de stad Rotterdam, die in 2007 is vastgesteld voor de periode tot 2030. De Stadsvisie heeft als missie een sterke economie en een aantrekkelijke woonstad.

Een sterke economie en een aantrekkelijke woonstad zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Om te kunnen leven in de stad moet het er goed wonen zijn en moet er passend werk zijn. Werkgelegenheid ontwikkelt zich op zijn beurt alleen wanneer de stad een aantrekkelijk vestigingsklimaat vormt voor werknemers. Goede woningen inclusief de bijbehorende voorzieningen en buitenruimten zijn daarbij onmisbaar. De gemeente Rotterdam streeft naar complete woonmilieus die aansluiten bij de wensen van de woonconsumenten.

De missie is uitgewerkt in een aantal kernbeslissingen op de onderwerpen wonen en economie. Deze beslissingen bepalen wat er in de periode tot 2030 op deze gebieden gebeurt in de gemeente Rotterdam. Veel van de kernbeslissingen worden of zijn reeds omgezet in de uitvoering van een aantal (bouw) projecten in de stad, die bijdragen aan een stad met sterke economie en aantrekkelijke woongebieden voor de hoogopgeleide en creatieve werkers.

Het accent in de uitvoering komt te liggen op 13 VIP-projecten. Dit zijn dertien gebiedsontwikkelingsprojecten die het belangrijkste zijn voor de realisatie van de doelen 'sterke economie' en 'aantrekkelijke woonstad'.

Het voorliggende bestemmingsplan draagt bij aan het realiseren van de doelstellingen van de Stadsvisie Rotterdam. De betreffende ondergrondse hoogspanningsverbinding, als betrouwbare elektriciteitsvoorziening, draagt bij aan de versterking van de Rotterdamse economie en een aantrekkelijke woonstad.

3.3.2 Beleidsnota Archeologie Rotterdam

In Rotterdam is in 2008 de Beleidsnota Archeologie Rotterdam vastgesteld. In deze nota wordt aangegeven hoe de gemeente met archeologie omgaat.

In 1992 hebben de Ministers van Cultuur van de bij de Raad van Europa aangesloten landen te Valletta (Malta) het Europese Verdrag inzake de bescherming van het Archeologisch Erfgoed ondertekend. Met het Verdrag van Malta is het streven vastgelegd naar onder meer:

- het behoud van het archeologisch bodemarchief ter plaatse (in situ);
- het documenteren van het archeologisch bodemarchief, indien behoud niet mogelijk blijkt;
- het vroegtijdig en volwaardig betrekken van de archeologie bij ontwikkelingen op het gebied van de ruimtelijke ordening;
- het verbreden van het draagvlak voor de archeologie;
- het toepassen van het beginsel 'de verstoorder betaalt'.

De afspraken van Malta zijn verwerkt in de Wet op de archeologische monumentenzorg, die op 1 september 2007 in werking is getreden. Het zwaartepunt van het archeologiebeleid is bij gemeenten komen te liggen. In een bestemmingsplan moet een gemeente aangeven welke archeologische waarden mogelijksterwijs aan de orde zijn.

Rotterdam draagt sinds 1960 zorg voor het eigen archeologisch erfgoed en is in het bezit van een door het rijk verleende opgravingsbevoegdheid. Het doel van het Rotterdamse archeologiebeleid is: (1) te zorgen voor het behoud van archeologische waarden ter plaatse in de bodem; (2) te zorgen voor de documentatie van archeologische waarden indien behoud ter plaatse niet mogelijk is; (3) te zorgen dat de resultaten van het archeologisch onderzoek bereikbaar en kenbaar zijn voor derden. De gemeente Rotterdam bezit een vastgestelde Archeologische Waarden- en Beleidskaart (AWK), een vastgestelde Beleidsnota Archeologie 2008-2011 en een vastgestelde lijst met Archeologisch Belangrijke Plaatsen (ABP's), die opgenomen zijn in de eveneens vastgestelde Archeologieverordening Rotterdam. Genoemde beleidsinstrumenten moeten een tijdige en volwaardige inbreng van archeologische belangen bij ruimtelijke ontwikkelingen waarborgen.

Conform de beleidsnota is in dit bestemmingsplan een paragraaf opgenomen over archeologie. In paragraaf 4.3 komt de archeologische situatie ter plaatse van het plangebied aan bod.

3.3.3 Visie ondergrondse infra Gemeente Rotterdam streeft naar:

- een optimale bereikbaarheid van de ondergrond voor functies/ontwikkelingen in de stad en het havengebied;
- het borgen van veiligheid in relatie tot kabels die een gevaar kunnen opleveren en leidingen die gevaarlijke stoffen vervoeren; en
- het beperken van overlast voor de burger bij leidingwerkzaamheden.

Het Leidingenbureau van Stadsbeheer gemeente Rotterdam (het Leidingenbureau) is belast met de uitgifte van vergunningen (of instemmingen) in relatie tot de ondergrondse infrastructuur. Daarnaast houdt zij zich actief bezig met de ontwikkeling van beleid rond kabels en leidingen in een samenwerkingsverband van gemeenten: het Gemeentelijk Platform Kabels en Leidingen. Stadsbeheer heeft in 2016 een visiedocument opgesteld ten behoeve van de ondergrondse infrastructuur². Deze visie:

- is gericht op het intensiever en flexibeler gebruik van de ondergrond; en
- moet zorgen voor minder opbrekingen.

De Rotterdamse visie op de ondergrond sluit aan bij de 'Resilience strategie' en zorgt voor een toekomstbestendige fysieke basis. Verschillende ontwikkelingen en een grote druk op de ondergrond in bepaalde plekken van de stad, vragen andere maatregelen. Maatregelen die ervoor zorgen dat de kwaliteit van de leefomgeving op niveau blijft:

- het bundelen van kabels en leidingen;
- in meerdere lagen leggen van kabels en leidingen;
- zonder graven (sleufloos) aanleggen van kabels en leidingen.

² Stadsbeheer, Visiedocument Ondergrondse Infrastructuur V1.0, 13-12-2016

Met het Leidingenbureau heeft overleg plaatsgevonden over de totstandkoming van het tracé. Het overgrote deel hiervan wordt als boring (en dus sleufloos) aangelegd. Delen van het tracé waar een boring niet mogelijk is, worden in open ontgraving aangelegd.

3.3.4 Ontwikkelstrategie Merwe-Vierhavens

Op 17 maart 2016 heeft de gemeenteraad de Ontwikkelstrategie Merwe-Vierhavens vastgesteld.

De Merwehavens en de Vierhavens zijn onder de naam M4H opgenomen als één van de deelgebieden binnen het projectgebied Stadshavens, één van de prioritaire ontwikkelgebieden van Rotterdam naast de binnenstad en Rotterdam-Zuid. Door zijn strategische positie in de stad, liggen er veel kansen voor ontwikkeling: een prachtig waterfront, een industriële sfeer en volop ruimte voor nieuwe bedrijvigheid. M4H is één van de laatste gebieden in de stad waar ruimte is voor vernieuwende plannen. Het M4H gebied is een bedrijventerrein dat gekenmerkt wordt door kleineren havens (IJsselhaven, Lekhaven, Keilehaven en Koushaven) en de grotere Merwehaven.

In de Ontwikkelingsstrategie Merwe-Vierhavens is beschreven hoe het Havenbedrijf en de gemeente samen met marktpartijen het gebied willen ontwikkelen tot de stedelijke proeftuin, waar haven en stad, kennis en kunde bij elkaar komen, waar nieuwe woon-en werkvormen een plek krijgen en gezamenlijke (duurzame) meerwaarde wordt gecreëerd voor stad en regio. Vanuit een flexibel ontwikkelkader dat ruimte biedt aan nieuwe marktontwikkelingen probeert de gemeente hierin richting te geven en kansen voor ondernemers, bezoekers en later ook bewoners te creëren. Zo kan de al aanwezige dynamiek benut worden om de ambitie naar een inspirerend nieuw stukje stad waar te kunnen maken.

Het tracé van de 150 kV-leiding kruist voor een deel het gebied waar de ontwikkelstrategie op van toepassing is (grofweg vanaf de Vierhavenstraat tot aan Station Marconistraat). Het voorliggende bestemmingsplan is niet in strijd met de ontwikkelstrategie. Bij de totstandkoming van het tracé is rekening gehouden met toekomstige ontwikkelingen in het gebied, waarbij het tracé zoveel mogelijk bestaande ontsluitingswegen volgt en daarmee toekomstige ontwikkelingen niet hindert.

4 Milieu- en omgevingsaspecten

4.1 Inleiding

In dit hoofdstuk volgt de verantwoording voor de aanleg van de ondergrondse hoogspanningsverbinding aan de hand van de relevante milieu- en omgevingsaspecten.

4.2 Milieueffectrapportage

De milieueffectrapportage (m.e.r.) is een instrument om bij besluitvorming over activiteiten met mogelijk belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu, het milieubelang een volwaardige plaats te geven. Onderhavig plan omvat de aanleg van een ondergrondse hoogspanningsverbinding. Deze wordt vastgelegd in een bestemmingsplan. Hierdoor is het een project (kolom 4) in de zin van het Besluit m.e.r. De ontwikkeling valt onder activiteit D24.2 uit het Besluit m.e.r.: *“de aanleg, wijziging, of uitbreiding van een ondergrondse hoogspanningsleiding”*. Drempelwaarden bij deze activiteit zijn:

1. een spanning van 150 kV of meer; en
2. een lengte van 5 kilometer of meer in een gevoelig gebied als bedoeld onder a, b of d van punt 1 van onderdeel A van de bijlage bij het Besluit m.e.r.

Het tracé van de 150 kV kabel bevindt zich niet in een gevoelig gebied. Hiermee wordt niet voldaan aan de drempelwaarde uit het Besluit m.e.r. en kan worden volstaan met het doorlopen van ‘vormvrije m.e.r.’-procedure. Voor dit project is daarom een vormvrije m.e.r.-aanmeldingsnotitie opgesteld. Deze aanmeldingsnotitie is bijgevoegd in bijlage 5. De conclusie in de aanmeldingsnotitie luidt dat gezien de omvang van de activiteiten in relatie tot de drempelwaarden en de verwachte effecten, geen belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu te verwachten zijn. Nader onderzoek van milieueffecten in een MER is daarom niet noodzakelijk. Op basis van de aanmeldingsnotitie dient het college van B&W van Rotterdam als bevoegd gezag een m.e.r.-beoordelingsbesluit te nemen voordat het ontwerp bestemmingsplan ter inzage wordt gelegd.

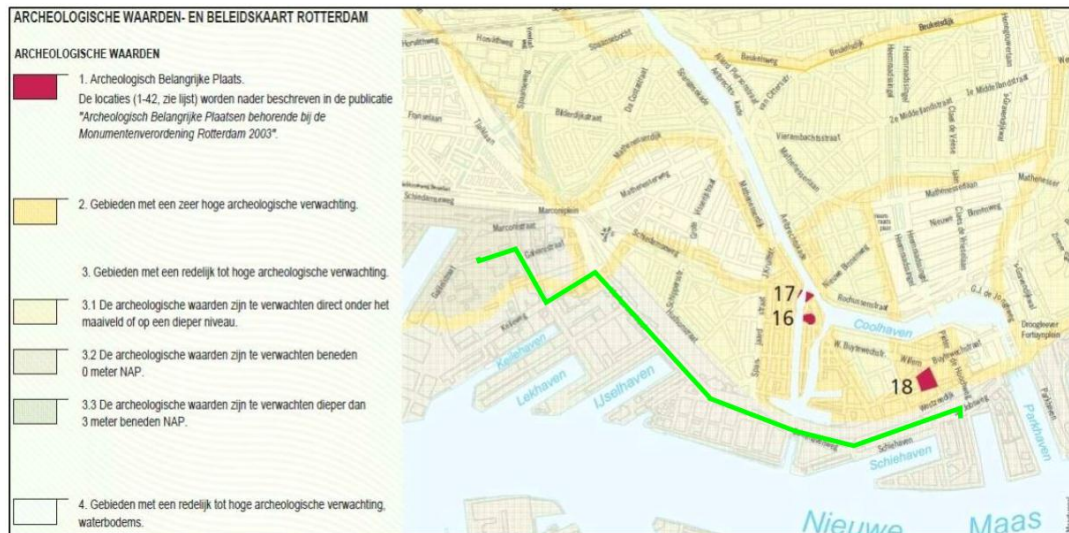
4.3 Archeologie

In de Erfgoedwet, die op 1 juli 2016 in werking is getreden en waarin zes wetten en regelingen (waaronder de Monumentenwet 1988) zijn gebundeld, is de bescherming van het archeologisch erfgoed geregeld. Deze wet verplicht om bij de bestemming van de in het bestemmingsplan begrepen gronden, rekening te houden met de in de bodem aanwezige, dan wel te verwachten archeologische waarden.

Rotterdam draagt sinds 1960 zorg voor het eigen archeologisch erfgoed en is in het bezit van een door het rijk verleende opgravingsbevoegdheid. Het doel van de Rotterdamse archeologie is: (1) te zorgen voor het behoud van archeologische waarden ter plaatse in de bodem; (2) te zorgen voor de documentatie van archeologische waarden indien behoud ter plaatse niet mogelijk is; (3) te zorgen dat de resultaten van het archeologisch onderzoek bereikbaar en kenbaar zijn voor derden.

De gemeente Rotterdam bezit een Archeologische Waardenkaart (AWK, zie ook figuur 3) en een vastgestelde lijst met Archeologisch Belangrijke Plaatsen (ABP's), die opgenomen zijn in de gemeentelijke archeologieverordening. Genoemde beleidsinstrumenten moeten een tijdige en volwaardige inbreng van archeologische belangen bij ruimtelijke ontwikkelingen

waarborgen. Dit instrumentarium sluit aan op en komt mede voort uit het rijksbeleid en het provinciale beleid dat naar aanleiding van het Europese 'Verdrag van Malta' is ontwikkeld.

Figuur 3: Archeologische waarden- en beleidskaart Rotterdam, inclusief tracé (groene lijn).

Het vaststellen, waarderen en documenteren van archeologische waarden vindt binnen de archeologische monumentenzorg gefaseerd plaats. Na een bureauonderzoek kan het nodig zijn een archeologische inventarisatie in het veld uit te voeren. De resultaten van de inventarisatie kunnen vervolgens leiden tot een aanvullend archeologisch onderzoek. De resultaten van laatstgenoemd onderzoek vormen het uitgangspunt bij de keuze om een vindplaats te behouden, op te graven, waarnemingen uit te voeren tijdens het bouwproject of geen verdere stappen te ondernemen.

Bewoningsgeschiedenis plangebied

De ontstaans- en bewoningsgeschiedenis van het plangebied en zijn omgeving is complex en gaat ver terug in de tijd. Tijdens de laatste IJstijd (die duurde tot circa 12.000 jaar geleden) maakte het gebied deel uit van een riviervlakte, waar onder koude omstandigheden door de wind duinen werden gevormd. Na de opwarming van het klimaat maakte de mens in het Holoceen lange tijd gebruik van deze rivierduinen als pleisterplaats. Ook rivieroeveren vormden gunstige, hoger liggende zones waar de mens verbleef om te jagen en te vissen en later ook landbouw uit te oefenen. Vanaf circa 8000 jaar voor Christus moet er al een riviertak van de Rijn hebben gestroomd langs de zuidrand van het plangebied. De oudste vondsten uit de omgeving van het plangebied die met deze rivier in verband kunnen worden gebracht, dateren uit de periode rond 4500 voor Christus. Pas veel later gaat er ook Maaswater door de rivier stromen, vermoedelijk vanaf de Romeinse tijd. Tot ver in de Middeleeuwen heette de Nieuwe Maas vanaf Dordrecht de Merwe.

In de latere prehistorie vond buiten de rivieren op grote schaal moerasvorming plaats waarbij veen ontstond. De veenvorming werd soms afgewisseld door de afzetting van klei vanuit de rivier en haar zijrivieren. Het plangebied maakt aldus lange tijd deel uit van een (klei-op-)veengebied aan de rechteroever van de Nieuwe Maas en haar voorganger. Deze oevers waren van oudsher aantrekkelijk voor bewoning door de mens. Bewoningssporen

zijn te verwachten op de klei (Romeinse tijd: begin jaartelling - 350 na Christus), en op het onderliggende veen (IJzertijd: 800 voor Christus - begin jaartelling).

Het landinwaarts van de rivier gelegen gebied werd vermoedelijk vanaf de 10^e-11^e eeuw systematisch ontgonnen en ontwaterd door de aanleg van sloten. Ten gevolge van de ontwatering kwam het maaiveld lager te liggen, waardoor de overstromingskans toenam. Rond het midden van de 12^e eeuw zijn delen van de ontgonnen gebieden overstroomd en werd een kleipakket afgezet.

Het gebied werd in stappen herbedijkt. In de 13^e eeuw kwam het gebied ten noorden van het plangebied binnendijs te liggen met de aanleg van Schielands Hoge Zeedijk, waar de huidige Westzeedijk deel van uitmaakte. De polder nieuw-Mathenesse werd al voor 1400 tegen de 13e-eeuwse Schiedamseweg (die deel uitmaakt van Schielands Hoge Zeedijk) aangelegd. De Keilepolder en Bospolder volgden later. Het kabeltracé doorkruist op enkele plaatsen de dijken van de genoemde polders. De vier havens Koushaven, IJsselhaven, Lekhaven en Keilehaven kwamen in de periode 1912-1916 tot stand. De Merwehaven in de periode 1923-1930.

Ten noorden van het plangebied ontstond in de Late Middeleeuwen de nederzetting Delfshaven aan de monding van de Delfshavense Schie, een vaart waarvan men met de aanleg begon in 1389. In de Nieuwe Maas lag voor Delfshaven de Ruige Plaat, van het land gescheiden door Westkous en Oostkous. Het kabeltracé doorkruist de voormalige Westkous en Oostkous.

Aan het einde van de 19e eeuw werden Westkous en Oostkous gedempt en werd het gebied ontwikkeld. Omstreeks 1900 bevond zich in dit vroegere buitendijs gebied een scheepswerf met droogdok.

Archeologische potentie

Het westelijk deel van het kabeltracé doorkruist mogelijk resten 14e- eeuwse en latere dijken van de verschillende polders. Delen van het plangebied bestonden tot ver in de 19e eeuw uit water, het kabeltracé doorkruist immers de voormalige Westkous en Oostkous. Voor deze gebieden geldt dat alleen de diepere ondergrond, onder de oorspronkelijke waterbodem, archeologisch gezien van belang kan zijn. Een uitzondering hierop is het gebied dat samenvalt met de voormalige Ruige Plaat.

Conclusie

De grondroerende werkzaamheden bestaan uit de aanleg van een hoogspanningsverbinding met een lengte van circa 3 km. Een deel van het tracé wordt door open ontgraving aangelegd, gedeeltelijk binnen bestaande cunetten. Het grootste deel van het tracé wordt door middel van gestuurde boring aangelegd. De te graven sleuven hebben een diepte van 1,55 meter beneden maaiveld. De huidige maaiveld hoogte van het hele tracé ligt rond 3 meter + NAP.

De diepte van de gestuurde boringen reikt tot circa -30 meter maaiveld, waarmee de verstoring dieper reikt dan de beleids marges. De omvang van de boringen is echter beperkt. De kans dat door het boren diep gelegen archeologische waarden in die mate worden verstoord dat eventueel toekomstig onderzoek niet meer mogelijk is, wordt klein geacht.

Ook de geplande in- en uittredeputten zullen met een geschatte omvang van twee bij drie meter en één meter diep, beperkt zijn.

Om de archeologische waarden in het plangebied tegen overige ontwikkelingen te beschermen, wordt in het bestemmingsplan gewerkt met een tweetal dubbelbestemmingen. Het betreft de dubbelbestemming Waarde - Archeologie 1 voor het westelijk deel van het plangebied, ongeveer tot het Hudsonplein. Hier geldt een bouwregeling en een omgevingsvergunning voor werken, geen bouwwerk zijnde, voor bouw- en graafwerkzaamheden dieper dan 2 meter beneden maaiveld (dieper dan voorgenomen activiteit) en die tevens een oppervlakte groter dan 100 m² beslaan.

Voor het oostelijk deel van het plangebied betreft het de dubbelbestemming Waarde-Archeologie 2. Hier geldt een bouwregeling en een omgevingsvergunning voor werken, geen bouwwerk zijnde, voor bouw- en graafwerkzaamheden dieper dan 3 meter beneden maaiveld (dieper dan voorgenomen activiteit) en die tevens een oppervlakte groter dan 100 m² beslaan. De dubbelbestemmingen voor archeologie vormen hiermee geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het project.

4.4 Bodem

Op grond van de Wet bodembescherming dient de kwaliteit van de bodem te worden bewaakt en dienen verontreinigingen in de bodem te worden voorkomen. De milieu hygiënische kwaliteit van de bodem dient geschikt te zijn voor de te realiseren functies, in onderhavig geval de aanleg van een hoogspanningsverbinding. Bij de uitvoering van de werkzaamheden ten behoeve van het aanleggen van de ondergrondse hoogspanningsverbinding, dient de Wet bodembescherming in acht te worden genomen. Hiermee wordt voorkomen dat de bodemkwaliteit achteruit gaat als gevolg van het project.

Door middel een verkennend bodem- en asbestonderzoek is inzicht verkregen in de milieu hygiënische kwaliteit van de bodem ter plaatse van de locaties waar in de uitvoeringsfase graafwerkzaamheden plaatsvinden³. Uit het onderzoek blijkt dat op diverse locaties op het tracé licht verhoogde gehalten van verontreinigende stoffen zijn aangetroffen in bodem en/of grondwater. Gezien de aard en de relatief lage gehalten van de betreffende verontreinigingen is voor het grootste deel van het tracé geen aanleiding voor het uitvoeren van nader onderzoek.

Enkel voor het in- en uittredepunt op de hoek Keileweg/Vierhavenstraat (pisbuizen 2-07 en 2-08) geldt dat er, naast licht verhoogde gehalten van verontreinigende stoffen in de bodem, ook matig tot sterk verhoogde concentraties van verontreinigende stoffen in het grondwater zijn aangetoond. In het onderzoeksrapport wordt geadviseerd om, in aanloop naar de uitvoering van de werkzaamheden, aanvullend onderzoek uit te voeren vanwege de matig tot sterk verhoogde concentraties van verontreinigende stoffen in het grondwater. De aanleg van een ondergrondse hoogspanningsverbinding in een gebied grondwaterverontreiniging kan leiden tot verspreiding van de verontreiniging. Voor aanvang van de (graaf) werkzaamheden dient door het bevoegd gezag (in het kader van de Wet bodembescherming) met een saneringsplan te zijn ingestemd. Voor de overige locaties op het tracé is dit vanwege de lichte verontreinigingen niet aan de orde.

³ Verkennend bodem- en asbestonderzoek Kabeltracé Rotterdam Centrum – Marconistraat, Sweco Nederland B.V., 20-09-2018;

Er is ter plaatse van het tracé geen sprake van asbest boven de detectielimiet van 50 mg/kg ds. De onderzochte locaties worden als onverdacht beschouwd op het voorkomen van asbest. Nader asbestonderzoek is daarmee niet aan de orde. Enkel voor perceel RTD10 AA 2963 (gemeente Rotterdam) nabij hoogspanningsstation Marconistraat geldt dat voor aanvang van de uitvoerende werkzaamheden onderzoek naar de aanwezigheid van asbest uitgevoerd dient te worden. Ten tijde van de uitvoering van het verkennend bodem- en asbestonderzoek is het niet mogelijk gebleken onderzoek uit te voeren op dit perceel. Daarom is op voorhand ingeschat dat de resultaten van omliggende percelen representatief zouden zijn voor perceel 2963. Echter, in verband met het aantreffen van niet hecht gebonden crocidoliet op de omliggende terreinen van Uniper en TenneT, is niet uit te sluiten dat op perceel 2963 de gestelde 'triggerwaarde' van 50 mg/kg ds wordt overschreden.

Conclusie

De bodemkwaliteit vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan. Op grond van de onderzoeksresultaten wordt het bestemmingsplan, met inachtneming van de Wet bodembescherming gedurende de aanlegfase van de ondergrondse hoogspanningsverbinding, uitvoerbaar geacht. Op perceel RTD10 AA 2963 is nader onderzoek naar het voorkomen van asbest noodzakelijk. Voor de in- en uitrede op de hoek Keileweg/Vierhavenstraat dient nader onderzoek verricht te worden naar verontreiniging in het grondwater. Tevens dient voor deze locatie een deelsaneringsplan goedgekeurd te worden door het, door de Wet bodembescherming aangestelde, bevoegde gezag. Beide onderzoeken dienen voorafgaand aan de uitvoering van de werkzaamheden uitgevoerd te zijn.

Voor nadere, meer gedetailleerde onderzoeksresultaten en conclusies voor het aspect bodem wordt verwezen naar de rapportage van het bodemonderzoek in bijlage 7.

4.5 OCE

Voor de gronden ter plaatse van het tracé van de ondergrondse hoogspanningsverbinding is onderzoek naar de (mogelijke) aanwezigheid van conventionele explosieven verricht (Onderzoek conventionele explosieven, OCE). Uit vooronderzoek⁴ is gebleken dat er voldoende indicaties zijn om te spreken van een mogelijke aanwezigheid van conventionele explosieven in het plangebied. Voor het plangebied is dan ook nader onderzoek uitgevoerd⁵, bestaande uit een risicoanalyse.

Uit het onderzoek blijkt dat de graafwerkzaamheden die worden uitgevoerd om het kabeltracé aan te leggen, plaatsvinden binnen onverdachte gebieden en naoorlogse geroerde zones. De gestuurde boringen die worden uitgevoerd ten behoeve van de aanleg vinden plaats in onverdachte gebieden.

Conclusie

Het aspect OCE vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan.

⁴ Vooronderzoek Conventionele Explosieven tracé Rotterdam Centrum – Marconistraat, 17S014-VO-02, Saricon B.V., 04-04-2017

⁵ Quick Scan en PRA NGE aanleg kabeltracé Rotterdam Centrum – Rotterdam Marconistraat, SWNL0221373, Sweco Nederland B.V., 30-03-2018.

4.6 Ecologie

Ontwikkelingen kunnen effect hebben op beschermde natuurwaarden. Dit betreft potentiële effecten op vogel- en vleermuissoorten, maar ook effecten op beschermde natuurgebieden zijn mogelijk. Sinds 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming van kracht (hierna: Wnb). De Wnb bevat alle regels voor de bescherming van zowel soorten als natuurgebieden. In het kader van de Wnb is het noodzakelijk om inzicht te hebben in de mogelijke effecten van het project op de beschermde natuurwaarden.

Voor het plangebied is een verkennend natuuronderzoek uitgevoerd⁶. Middels dit onderzoek is inzicht verkregen in de mogelijke effecten van het project op beschermde natuurwaarden in en om het plangebied. Uitgangspunt hierbij is dat het grootste deel van het tracé als gestuurde boring uitgevoerd wordt en er geen bomen gekapt hoeven te worden bij de aanleg van de ondergrondse hoogspanningsverbinding.

Gebieden

Er bevinden zich geen Natura 2000-gebieden in de nabijheid van het plangebied. Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied ligt op 8 kilometer afstand van het plangebied. Dit betreft 'Oude Maas'. Overige Natura 2000-gebieden liggen op minimaal 20 kilometer afstand. De Oude Maas is verder een habitatrichtlijngebied en staat niet op de lijst van PAS-gebieden. De aanleg van de met dit bestemmingsplan mogelijk gemaakte ondergrondse hoogspannings-verbinding heeft daarmee geen effect op beschermde natuurwaarden van Natura 2000-gebieden.

De ondergrondse hoogspanningsverbinding wordt op een afstand van circa 200 meter van de Nieuwe Maas aangelegd. De Nieuwe Maas is onderdeel van het Natuurnetwerk Nederland (hierna: NNN) in de provincie Zuid-Holland.

Het NNN heeft in de provincie Zuid-Holland geen externe werking. Dit betekent dat het beleid voor de bescherming van NNN alleen van toepassing is op activiteiten die worden verricht binnen het NNN. De aanleg van de ondergrondse hoogspanningsverbinding behoeft daarom niet te worden getoetst aan het beleid voor NNN van de provincie Zuid-Holland. Wel kan worden gesteld dat de aanleg van de ondergrondse hoogspanningsverbinding geen (blijvend) effect heeft op beschermde gebieden, waaronder ook NNN.

Soorten

Ten aanzien van soortenbescherming zijn, uitgezonderd vleermuizen, geen beschermde soorten geregistreerd in of nabijheid van het plangebied. De voorgenomen werkzaamheden hebben in de winterperiode geen negatief effect op vleermuizen. In de actieve periode van vleermuizen (april t/m oktober) geldt dat de werkzaamheden bij het in-/uittredepunt op het meest noordelijke deel van de Benjamin Franklinstraat overdag moeten worden uitgevoerd omdat, als de bomen in gebruik zijn als leefgebied voor vleermuizen, deze verstoord kunnen worden. Als door middel van een vleermuisonderzoek is aangetoond dat betreffende bomenrijen niet in gebruik zijn als leefgebied voor vleermuizen, kan hier wel met verlichting worden gewerkt.

Voor vogels geldt dat bij de werkzaamheden rekening gehouden moet worden met het broedseizoen. Als buiten het broedseizoen (globaal loopt deze van half maart tot half juli)

⁶ Verkennend natuuronderzoek Kabeltracé Rotterdam Centrum – Rotterdam Marconistraat, SWNL0222555, Sweco Nederland B.V., 15-03-2018.

wordt gewerkt treden geen negatieve effecten op. Er is geen nader veldonderzoek nodig en geen ontheffing op grond van de Wnb.

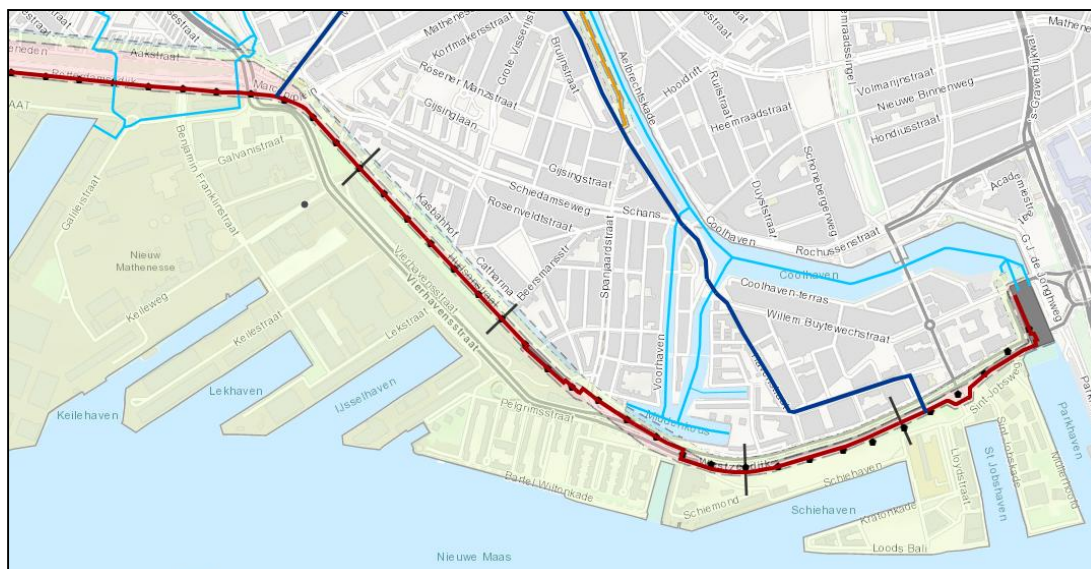
Conclusie

De ecologische situatie van het plangebied en de omgeving vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan. Beschermde soorten en gebieden worden niet blijvend negatief beïnvloed door de aanwezigheid van een ondergrondse hoogspanningsverbinding.

4.7 Waterveiligheid

Vanwege de ligging van het plangebied is waterveiligheid een relevant aspect voor de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan. Het plangebied bevindt zich namelijk op de oever van de rivier de Nieuwe Maas.

Langs de Nieuwe Maas bevindt zich de Delflandsedijk. De Delflandsedijk beschermt Rotterdam tegen het water van de Nieuwe Maas. De Delflandsedijk is een waterstaatswerk dat valt onder het beheer van het Hoogheemraadschap van Delfland.

Zonering en begrenzing		Delflandsedijk
Begrenzing		
— · —	Beschermingszone	
—	Waterstaatswerk	
— · —	Profiel van vrije ruimte	
Zonerings		
	Beschermingszone	Primair water
	Waterstaatswerk	
	Profiel van vrije ruimte	Secundair water

Figuur 4: Uitsnede leggerkaart Hoogheemraadschap van Delfland

Uit de leggerkaart van het Hoogheemraadschap van Delfland blijkt dat het plangebied zich (deels) binnen de kernzone en beschermingszone van de Delflandsedijk bevindt. Op de Delflandsedijk en de beschermingszone van de Delflandsedijk is de Keur van het Hoogheemraadschap van Delfland van toepassing. In de keur en de bijbehorende algemene regels zijn verbodsbepalingen en algemene regels voor het verrichten van handelingen in waterstaatswerken vastgelegd. Met het aanleggen van de ondergrondse hoogspanningsverbinding worden handelingen in een waterstaatswerk uitgevoerd.

In de keur zijn onderstaande verbodsbepalingen opgenomen voor handelingen in een waterstaatswerk:

1. het is verboden zonder vergunning van het bestuur gebruik te maken van een waterstaatswerk of bijbehorende beschermingszone door, anders dan in overeenstemming met de functie, daarin, daarop, daarboven, daarover of daaronder handelingen te verrichten, werken te behouden, vaste substanties of voorwerpen te laten staan, of te laten liggen, of de waterstand op een ander peil te brengen of houden dan het peil dat in het peilbesluit is vastgesteld;
2. het is verboden zonder vergunning van het bestuur in het profiel van vrije ruimte werken te plaatsen, te wijzigen of te behouden.

Voor het aanleggen van een kabel of leiding in of onder een waterkering, de bijbehorende beschermingszone, of het profiel van vrije ruimte is geen vergunning op grond van artikel 3.1 van de Keur nodig indien de kabel of leiding in de beschermingszone van de Delflandsedijk of de Binnenwaterkering wordt aangelegd.

Conclusie

Ter hoogte van de Pelgrimsstraat, ligt de boring in de kernzone van de waterkering. Hiervoor is een watervergunning nodig. Voor de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan is het verkrijgen van deze vergunning noodzakelijk. De verwachting is dat deze vergunning (met voorwaarden) zal worden verleend, omdat de boring de kernzone op een diepte van circa -30m maaiveld kruist. Hierover heeft overleg plaatsgevonden met Hoogheemraadschap van Delfland.

De Delflandsedijk fungeert tevens als primaire waterkering. Het gebied buiten de Delflandsedijk valt dan ook onder beheer van Rijkswaterstaat. Het plangebied bevindt zich

deels buiten de Delflandsedijk. Op de legger van Rijkswaterstaat is het gebied gemarkeerd als ‘vrijgesteld van vergunningplicht gebruik waterstaatswerken’. Vanuit de legger van Rijkswaterstaat zijn er geen beperkingen voor de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan.

4.8 Luchtkwaliteit

Nederland heeft de Europese regels ten aanzien van luchtkwaliteit geïmplementeerd in de Wet milieubeheer (Wm). In titel 5.2 van de wet zijn de bepalingen ten behoeve van luchtkwaliteit opgenomen. Op 15 november 2007 is het onderdeel luchtkwaliteit van de Wm in werking getreden. Kern van de wet is het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Hierin staat wanneer en op welke wijze overschrijdingen van de luchtkwaliteit dienen te worden aangepakt. Het programma houdt rekening met nieuwe ontwikkelingen zoals bouwprojecten of de aanleg van infrastructuur. Projecten die passen in dit programma, hoeven niet meer te worden getoetst aan de normen (grenswaarden) voor luchtkwaliteit. De Minister van Infrastructuur en Milieu heeft overeenkomstig artikel 5.12 van de Wm het NSL vastgesteld. Op 1 augustus 2009 is het NSL vervolgens in werking getreden. Projecten die ‘niet in betekenende mate’ (nibm) van invloed zijn op de luchtkwaliteit, hoeven niet meer te worden getoetst aan de hiervoor geldende grenswaarden. De beoordelingscriteria of er voor een project sprake is van nibm, zijn vastgelegd in het “Besluit niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen)”. In dit Besluit is vastgelegd dat na vaststelling van het NSL of een regionaal programma, een grens van 3% verslechtering van de luchtkwaliteit (een toename van maximaal 1,2 µg/m³ NO₂ of PM₁₀) als ‘niet in betekenende mate’ wordt beschouwd.

Het voorliggende bestemmingsplan maakt een ondergronds tracé van een hoogspanningsverbinding juridisch-planologisch mogelijk. Er worden geen ontwikkelingen toegelaten die leiden tot een substantiële toename van verkeer.

Enkel de werkzaamheden ten behoeve van de aanleg van de ondergrondse hoogspanningsverbinding resulteren tijdelijk in extra verkeersbewegingen. In de gebruiksfase vinden ten behoeve van de ondergrondse hoogspanningsverbinding niet of nauwelijks verkeersbewegingen plaats. Het project beïnvloedt dan ook niet in betekenende mate de luchtkwaliteit in de zin van het Besluit nibm. Aan de wettelijke grenswaarden wordt daarmee voldaan.

Conclusie

Het aspect luchtkwaliteit vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan.

4.9 Externe veiligheid

Het algemene rijksbeleid voor externe veiligheid is gericht op het beperken en beheersen van risico's voor de omgeving vanwege:

- het gebruik, de opslag en de productie van gevaarlijke stoffen (inrichtingen);
- het transport van gevaarlijke stoffen (openbare wegen, water- en spoorwegen, buisleidingen);
- het gebruik van luchthavens.

Externe veiligheid heeft betrekking op de veiligheid van degenen die niet bij de risicovolle activiteit zelf zijn betrokken, echter als gevolg van die activiteit wel risico's kunnen lopen, zoals omwonenden. Onderstaand volgt een omschrijving van het wettelijk kader:

Vervoer gevaarlijke stoffen

Voor het vervoer van gevaarlijke stoffen is de Wet vervoer Gevaarlijke Stoffen (Wvgs) de belangrijkste wet. Voor ruimtelijke ordening in relatie tot de transportroutes is er het Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt). In de regeling Basisnet staat waar risicoplafonds liggen langs transportroutes en welke regels er gelden voor ruimtelijke ontwikkeling. De wetgeving heeft als doel voor de lange termijn om evenwicht te creëren tussen de belangen van het gevaarlijke stoffenvervoer, de bebouwde omgeving en de veiligheid van mensen die verblijven in de buurt van de infrastructuur waar dit vervoer plaatsvindt. Daarnaast zijn er regels opgesteld voor het beheersen van de risico's voor het vervoer van gevaarlijke stoffen. Gevaarlijke stoffen vervoeren is risicovol en zorgt dus voor beperkingen voor de ruimtelijke ordening. Er zijn namelijk regels om mensen die dicht bij deze hoofdwegen, binnenwateren en hoofdspoorwegen wonen of verblijven een beschermingsniveau te bieden. Aan dit beschermingsniveau wordt voldaan als het risico vanuit het vervoer niet hoger ligt dan wat maatschappelijk acceptabel is. Zo mogen er bijvoorbeeld geen huizen gebouwd worden vlakbij transportroutes voor gevaarlijke stoffen.

Bedrijven met risicovolle activiteiten

Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) bevat veiligheidsnormen voor bedrijven die een risico vormen voor personen buiten een bedrijventerrein. Het gaat daarbij onder meer om bedrijven die onder het Besluit risico's zware ongevallen 2015 (Brzo) vallen, LPG-tankstations, opslagplaatsen (PGS), ammoniakkoelinstallaties en spoorwegemplacements. Deze bedrijven verrichten soms risicovolle activiteiten dichtbij kwetsbare objecten en beperkt kwetsbare objecten. Daardoor ontstaan risico's voor mensen die in de buurt ervan wonen of werken. Het besluit wil die risico's beperken.

Buisleidingen ten behoeve van het vervoer van risicovolle stoffen

Het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) en de bijbehorende Regeling externe veiligheid buisleidingen (Revb) zijn op 1 januari 2011 in werking getreden. De normstelling is in lijn met het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi). Het besluit is gebaseerd op de Wet milieubeheer (artikelen 5.1 lid 1, 5.2 lid 1, 5.3 lid 1 en 2 en 9.2.2.1) en de Wet ruimtelijke ordening (artikelen 3.37 en 4.3 lid 1 en 2). Het Bevb regelt de taken en verantwoordelijkheden van de leidingexploitant en de gemeenten. De belangrijkste eisen aan bestemmingsplannen zijn:

- ruimtelijke reservering voor plaatsgebonden risico en verantwoording van groepsrisico;
- ruimtelijke reservering voor belemmeringenstrook met aanlegvergunningenstelsel;
- de Bevb voorwaarden binnen 5 jaar verwerken in bestemmingsplannen.

Op grond van het Bevb dienen de belemmerende strook (5 meter ter weerszijden van de leiding), de plaatsgebonden risicocontour (10-6) en het invloedsgebied van het groepsrisico in acht te worden genomen bij ruimtelijke ontwikkelingen.

Figuur 5: Buisleiding nabij hoogspanningsstation Marconistraat (Bron: Risicokaart.nl)

Toetsing plangebied

De ondergrondse hoogspanningsverbinding, die met dit bestemmingsplan mogelijk wordt gemaakt, is geen risicovolle inrichting, zoals bedoeld in het Besluit externe veiligheid inrichtingen. Het Bevi is dan ook niet van toepassing op het aanleggen van een ondergrondse hoogspanningsverbinding. Een ondergrondse hoogspanningsverbinding is tevens geen risicogevoelig object dat gevoelig is voor eventueel aanwezige risicovolle inrichtingen.

In de omgeving van het plangebied bevindt zich een ondergrondse gasleiding van N.V. Nederlandse Gasunie. Deze is weergegeven op de risicokaart in figuur 5 doormiddel van de rode onderbroken lijn.

Op ondergrondse buisleidingen, zoals de aanwezige gasleiding van Gasunie, is het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) van toepassing. Vanuit het Bevb geldt dat binnen de PR 10-6 risicocontour van een buisleiding geen kwetsbare objecten aanwezig mogen zijn. Ook de aanwezigheid van beperkt kwetsbare objecten binnen de risicocontour is niet wenselijk. Tevens geldt dat het groepsrisico binnen het invloedsgebied van de buisleiding moet worden verantwoord. De aanwezigheid van de ondergrondse gasleiding vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan. De plaatsgebonden risicocontour van de betreffende gasleiding ligt op de leiding zelf én een ondergrondse hoogspanningsverbinding is geen kwetsbaar of beperkt kwetsbaar object. Daarnaast neemt door het realiseren van een ondergrondse hoogspanningsverbinding het groepsrisico niet blijvend toe. Eenmaal in gebruik zijn er ter plaatse niet meer of minder personen aanwezig dan in de huidige situatie het geval is.

Conclusie

Het aspect externe veiligheid vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan.

4.10 Magneetvelden

De spanning op de draden van een hoogspanningsverbinding veroorzaakt onder andere een magnetisch veld. De sterkte van het magnetische veld in de buurt van een hoogspanningsverbinding hangt af van de stroom door de draden, de afstand tot de draden en de fasevolgorde van de draden. De magnetische veldsterkte wordt uitgedrukt in tesla of

microtesla (één miljoenste deel van een tesla). Voor bovengrondse hoogspanningsverbindingen heeft TenneT zich geconformeerd aan:

1. het beleidsadvies van de Staatssecretaris van VROM van 3 oktober 2005, kenmerk SAS/2005183118; Advies met betrekking tot bovengrondse hoogspanningslijnen, en;
2. verduidelijking van het advies met betrekking tot hoogspanningslijnen van 4 november 2008, kenmerk DGM\2008105664.

Deze documenten zijn te vinden op de website van het RIVM⁷. Het advies is om zo veel als redelijkerwijs mogelijk is, te vermijden dat er nieuwe situaties ontstaan waarbij kinderen (0-15 jaar) langdurig verblijven in het gebied rond bovengrondse hoogspanningsverbindingen waarbinnen het jaargemiddelde magneetveld hoger is dan 0,4 microtesla (de magneetveldzone). Het gaat hierbij om woningen, scholen, crèches en kinderopvangplaatsen (aangeduid als: gevoelige bestemmingen).

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft in haar uitspraken betreffende de Randstad 380 kV-verbindingen⁸ geoordeeld dat bij de vaststelling van een inpassingsplan een bevoegd gezag zich in redelijkheid op het standpunt kan stellen dat zij zich op het moment van vaststelling van een inpassingsplan op het geldende beleidsadvies inzake magneetvelden mag baseren. Het beleidsadvies ziet alleen toe op bovengrondse verbindingen. Het beleidsadvies inzake magneetvelden is niet van toepassing op ondergrondse hoogspanningsverbindingen en - overgangsgebieden (overgang tussen gestuurde boring en open ontgraving).

Het zoveel als redelijkerwijs mogelijk vermijden van nieuwe gevoelige bestemmingen of bebouwing is gelet op het bovengenoemde beleid dan ook geen traceringsuitgangspunt voor ondergrondse verbindingen. Echter gelet op andere traceringsuitgangspunten streeft TenneT er naar zo veel als redelijkerwijze mogelijk afstand te bewaren tot de gebouwde omgeving.

Conclusie

Bij totstandkoming van het tracé, is rekening gehouden van de ligging van de hoogspanningsleiding ten opzichte van gevoelige bestemmingen. Het aspect magneetvelden vormen, op basis van de geldende eisen en normering, geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan.

4.11 Conclusie

In de voorgaande paragrafen is op basis van de beschikbare onderzoeken aangetoond dat de ondergrondse hoogspanningsverbinding, waarop dit bestemmingsplan ziet, kan worden gerealiseerd zonder dat er onaanvaardbare negatieve effecten op het milieu en de leefomgeving verwacht worden.

De aspecten archeologie, bodem, OCE, ecologie, waterveiligheid, luchtkwaliteit, externe veiligheid en magneetvelden vormen geen belemmeringen voor het voorziene project. Het bestemmingsplan voldoet daarmee aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening.

⁷ www.rivm.nl/Onderwerpen/H/Hoogspanningslijnen

⁸ zaaknummers. Zuidring, 200908100/1 en Noordring 201210308/1

5 Juridische planbeschrijving

5.1 Opzet bestemmingsplan

Het voorliggende bestemmingsplan is opgezet conform de Wet ruimtelijke ordening (hierna: Wro) en het Besluit ruimtelijke ordening (hierna: Bro), zoals die gelden sinds 1 juli 2008. Naast deze toelichting bestaat het bestemmingsplan uit planregels en een verbeelding. De planregels en de verbeelding zijn de juridisch bindende onderdelen van het bestemmingsplan.

Standaard vergelijkbare bestemmingsplannen (SVBP)

De regels van het voorliggende bestemmingsplan zijn opgezet conform de Wro en het Bro. Inherent hieraan is de toepassing van de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2012 (hierna: SVBP 2012). De SVBP 2012 maakt het mogelijk om bestemmingsplannen te maken die op vergelijkbare wijze zijn opgebouwd en op eenzelfde manier worden verbeeld. De SVBP 2012 geeft bindende standaarden voor de opbouw en de verbeelding van het bestemmingsplan, zowel digitaal als analoog.

5.2 Relatie met onderliggende bestemmingsplannen en beheersverordeningen

Voorliggend bestemmingsplan vervangt de bestaande bestemmingsplannen en beheersverordeningen ter plaatse van het plangebied. Er is voor gekozen om een volledig bestemmingsplan op te stellen en niet een paraplubestemmingsplan dat enkel een dubbelbestemming Leiding - Hoogspanning bevat.

Het bestemmingsplan bevat, naast een dubbelbestemming om de aanleg van de ondergrondse hoogspanningsverbinding mogelijk te maken en de ligging te juridisch te borgen, ook bestemmingen die overige gebruik van de gronden in het plangebied regelen. De inhoud van de bestemmingen is afgestemd op de inhoud van de bestemmingen in de bestemmingsplannen en beheersverordeningen die met dit bestemmingsplan worden herzien.

De onderstaande bestemmingsplannen en beheersverordeningen komen bij vaststelling van het voorliggende bestemmingsplan ter plaatse van het plangebied te vervallen:

- Bestemmingsplan Lloydkwartier, vastgesteld op 16-10-2014;
- Bestemmingsplan "Vierhavensstraat en omgeving", vastgesteld op 17-07-2008;
- Beheersverordening Keileweg en omgeving, vastgesteld op 01-01-2014;
- Beheersverordening Handels- en Industrierterreinen Merwehavens/Vierhavens, vastgesteld op 01-01-2015;
- Bestemmingsplan Schiemonnd, vastgesteld op 22-02-2018.

5.3 Toelichting op de planregels

Inleidende regels

In het eerste hoofdstuk van de regels zijn de inleidende regels opgenomen. Deze bestaan uit definities van begrippen en de wijze van meten.

Bestemmingsregels

In hoofdstuk twee van de regels zijn per bestemming de bestemmingsregels opgenomen.

Artikel 3: Bedrijf

Artikel 3 bevat de regels voor de bestemming Bedrijf. De regels zijn opgesteld conform de standaard van de gemeente Rotterdam.

Artikel 4: Bedrijf – Nutsvoorziening

Artikel 4 bevat de regels voor de bestemming Bedrijf - nutsvoorziening. De regels zijn opgesteld conform de standaard van de gemeente Rotterdam.

Artikel 5: Groen

Artikel 5 bevat de regels voor de bestemming Groen. De regels zijn opgesteld conform de standaard van de gemeente Rotterdam.

Artikel 6: Sport - Sport- en speelterrein

Artikel 6 bevat de regels voor de bestemming Sport - Sport- en speelterrein. De regels zijn opgesteld conform de standaard van de gemeente Rotterdam.

Artikel 7: Verkeer – Verblijfsgebied

Artikel 7 bevat de regels voor de bestemming Verkeer – Verblijfsgebied. De regels zijn opgesteld conform de standaard van de gemeente Rotterdam.

Artikel 8: Verkeer – Wegverkeer

Artikel 8 bevat de regels voor de bestemming Verkeer – Wegverkeer. De regels zijn opgesteld conform de standaard van de gemeente Rotterdam.

Artikel 9: Leiding – Hoogspanning

De gronden ter plaatse van het tracé van de ondergrondse hoogspanningsverbinding en de bijbehorende belemmeringsstrook hebben de dubbelbestemming 'Leiding – Hoogspanning'. Deze dubbelbestemming is enerzijds nodig om de ondergrondse hoogspanningsverbinding aan te kunnen leggen en anderzijds om deze, na aanleg, te beschermen. Om dit laatste doel te bewerkstelligen zijn bouwregels opgenomen in de bestemming en is voorzien in een vergunningstelsel voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden.

Artikel 10: Leiding – Water

Artikel 10 bevat de regels voor de bestemming Leiding – Water. De regels zijn opgesteld conform de standaard van de gemeente Rotterdam.

Artikel 11: Waarde - Archeologie 1

Artikel 11 bevat de regels voor de bestemming Waarde – archeologie 1. De regels zijn opgesteld conform de standaard van de gemeente Rotterdam.

Artikel 12: Waarde – Archeologie 2

Artikel 12 bevat de regels voor de bestemming Waarde – archeologie 2. De regels zijn opgesteld conform de standaard van de gemeente Rotterdam.

Artikel 13: Waterstaat - Waterkering

Artikel 13 bevat de regels voor de bestemming Waterstaat - Waterkering. De regels zijn opgesteld conform de standaard van de gemeente Rotterdam.

Algemene regels

In hoofdstuk drie van de regels zijn de algemene regels opgenomen.

In artikel 14 is de Anti-dubbeltelregel opgenomen. Het Bro stelt de verplichting de antidubbeltelregel over te nemen in het bestemmingsplan. Deze standaardbepaling heeft als doel te voorkomen dat van ruimte, die in een bestemmingsplan voor de realisering van een bepaald gebruik of functie is mogelijk gemaakt, na realisering daarvan, ten gevolge van feitelijke functie- of gebruiksverandering van het gerealiseerde, opnieuw ten tweede male zou kunnen worden gebruikgemaakt.

In artikel 15 zijn de regels voor de vrijwaringszone – dijk opgenomen.

Overgangs- en slotregels

Het laatste hoofdstuk van de regels bestaat uit de overgangs- en slotregels.

In artikel 16 zijn de overgangsregels opgenomen. De overgangsregels zijn voorgeschreven in het Besluit ruimtelijke ordening. Hiermee worden de bestaande rechten op de gronden beschermd.

In artikel 17 zijn slotregel opgenomen. In de slotregels wordt de titel van het bestemmingsplan gegeven

6 Uitvoerbaarheid

6.1 Economische uitvoerbaarheid

De kosten van de aanleg en instandhouding van de voorgenomen ontwikkeling en het risico komen voor rekening van de initiatiefnemer. Dit is TenneT TSO B.V. Een exploitatieplan is conform artikel 6.12 van de Wet ruimtelijke ordening niet benodigd. Het bestemmingsplan voorziet namelijk niet in een bouwplan als bedoeld in artikel 6.2.1 van het Besluit ruimtelijke ordening.

Door wijzigingen van de planologische bestemming en de bijbehorende regels, kan er voor belanghebbenden (eigenaren, overige zakelijke gerechtigden en persoonlijk gerechtigden) schade als gevolg van waardedaling ontstaan. Deze schade wordt planschade genoemd. De grondslag voor de tegemoetkoming in planschade wordt gevormd door afdeling 6.1 van de Wro. Tegemoetkoming is aan de orde indien schade ontstaat in de vorm van inkomensderving of vermindering van de waarde van een onroerende zaak door een wijziging van het planologisch regime, die leidt tot een planologisch nadeel voor een belanghebbende.

Overigens leidt niet ieder planologisch nadeel tot (voor vergoeding in aanmerking komende) schade. Een tegemoetkoming wordt toegekend voor zover de schade redelijkerwijs niet voor rekening van de aanvrager behoort te blijven en voor zover de tegemoetkoming niet voldoende anderszins verzekerd is. Dit laatste is bijvoorbeeld aan de orde bij de vestiging van zakelijke rechten, de verwerving van objecten of bij een vergoeding in het kader van het magneetveldvoorzorgbeleid. In deze gevallen is sprake van een volledige schadeloosstelling, dus inclusief een tegemoetkoming in planschade. De planschade is op die manier anderszins verzekerd.

De gemeente Rotterdam sluit een planschadeovereenkomst met de initiatiefnemer over de eventuele kosten als gevolg van verzoeken om tegemoetkoming in planschade.

Daar waar de kabel in openbare gronden ligt, wordt een vergunning aangevraagd bij het Leidingenbureau. Voor delen van het tracé die in private gronden liggen, is de ligging van de kabel afgestemd met grondeigenaren. Met hen wordt door TenneT een zakelijk recht overeenkomst gesloten.

Het voornemen wordt op grond van bovenstaande economisch uitvoerbaar geacht voor de gemeente Rotterdam. Voor TenneT TSO B.V. geldt dat de leveringszekerheid garanderen een wettelijke taak op grond van de Elektriciteitswet is. Indien nut en noodzaak worden aangetoond, kan TenneT de investeringskosten doorberekenen in de tarieven voor transport van elektriciteit.

6.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Een bestemmingsplan dient maatschappelijk uitvoerbaar te zijn. De ontwikkelingen die mogelijk worden gemaakt met het bestemmingsplan, dienen te zijn besproken met belanghebbenden. Dit kunnen zowel (overheids)instanties als burgers en private partijen zijn.

6.2.1 Vooroverleg

Het bestuursorgaan dat belast is met de voorbereiding van een bestemmingsplan, pleegt daarbij conform artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening overleg met de besturen

van betrokken gemeenten en waterschappen en met die diensten van provincie en Rijk die betrokken zijn bij de zorg voor de ruimtelijke ordening of belast zijn met de behartiging van belangen die in het plan in het geding zijn.

In het kader van het overleg bij de voorbereiding van bestemmingsplannen, als bedoeld in artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening is een conceptversie van het ontwerpbestemmingsplan toegezonden aan de volgende partijen:

1. Bureau Oudheidkundig Onderzoek Rotterdam (BOOR);
2. DCMR Milieudienst Rijnmond;
3. Evides Waterbedrijf;
4. N.V. Nederlandse Gasunie;
5. KPN;
6. Luchtverkeersleiding Nederland;
7. Metropoolregio Rotterdam Den Haag;
8. Rijksvastgoedbedrijf;
9. Ministerie van Economische Zaken en Klimaat;
10. Monet, mobiele telefonie en antennes;
11. Prorail;
12. Rijkswaterstaat, Directe Zuid-Holland;
13. TenneT TSO;
14. Veiligheidsregio Rotterdam Rijnmond;
15. VWS Pipeline Control;
16. Havenbedrijf Rotterdam;
17. Deltalinqs;
18. N.V. Rotterdam-Rijn Pijpleiding Maatschappij;
19. Rotterdam Antwerpen Pijpleiding;
20. Hoogheemraadschap Delfland.

In de periode van 15 november 2018 tot en met 13 december 2018 zijn genoemde partijen in de gelegenheid gesteld om een reactie in te dienen. Binnen deze termijn zijn reacties ontvangen van de volgende partijen:

1. Evides Waterbedrijf;
2. TenneT TSO;
3. Veiligheidsregio Rotterdam Rijnmond;
4. DCMR Milieudienst Rijnmond;
5. Hoogheemraadschap Delfland.

Onderstaand zijn de reacties samengevat en is een conclusie opgenomen waarin gesteld wordt hoe met de reactie is omgegaan.

Evides Waterbedrijf

Reactie

Evides maakt haar belangen kenbaar, in het kader van haar positie als eigenaar van het waterleidingnetwerk, met de wettelijke taak van watervoorziening voor Zeeland, het zuidwesten van Zuid-Holland en de Brabantse Wal.

Om het leidingnetwerk zo goed mogelijk te kunnen beheren, is een goede afstemming en duurzame relatie met de omgeving gedurende de gehele levenscyclus van een leiding voor Evides van groot belang.

In het plangebied zijn er diverse waterleidingen gelegen. Het betreft onder meer een 400mm stalen transportleiding en diverse distributieleidingen die een belangrijke functie hebben ten behoeve van de drinkwatervoorziening in de gemeente Rotterdam. De betreffende transportleiding loopt parallel binnen de hoogspanningsstrook ter hoogte van de Pelgrimsstraat, ter plaatse waar de transportleiding van Evides in een bestemde strook ligt. Ook is hierin een metalen distributieleiding betrokken, die parallel binnen de hoogspanningsstrook doorloopt. Verder zijn er enkele kleine raakvlakken, waarbij leidingen van Evides de hoogspanningsstrook kruisen.

Met de aanleg van het hoogspanningstracé zouden volgens Evides enkele technische knelpunten kunnen ontstaan, die afhankelijk van de consequenties of door de TenneT of door Evides zouden moeten worden aangepast. Over een groot gedeelte van het hoogspanningstracé liggen de transportleiding van Evides en diverse metalen distributieleidingen parallel aan de hoogspanningsstrook en vallen deze leidingen naar verwachting binnen de elektrische (weerstand-/inductieve-/capacitieve-) beïnvloedingszone van de 150kV-kabel. Deze elektrische beïnvloeding dient door middel van een beïnvloedingsberekening te worden aangetoond. Wanneer hieruit een niet-acceptabele beïnvloeding blijkt, zullen in verband hiermee beveiligingsmaatregelen aan de waterleidingen moeten worden aangebracht (HS-drainage).

Evides wil graag in gesprek gaan met initiatiefnemer om vroegtijdige afstemming te hebben. Evides wil benadrukken dat zij niet tegen de ontwikkeling op zich zijn, maar het lijkt Evides evident dat nadere afstemming over de ondergrondse infrastructuur een vereiste is.

Conclusie

De initiatiefnemer (TenneT TSO) zoekt in het ontwerptraject afstemming met Evides over de genoemde aandachtspunten.

TenneT TSO

Reactie

TenneT TSO geeft per brief aan geen opmerkingen op het bestemmingsplan te hebben.

Conclusie

De reactie van TenneT TSO wordt ter kennisgeving aangenomen en heeft niet geleid tot aanpassingen aan het bestemmingsplan.

Veiligheidsregio Rotterdam Rijnmond

Reactie

Een kabeltracé valt niet onder de noemer (beperkt) kwetsbaar object en is ook geen risicobron zoals genoemd in (respectievelijk artikel 1 en 2 van) het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi). De Veiligheidsregio Rotterdam Rijnmond ziet derhalve af van advisering.

Conclusie

De reactie van de Veiligheidsregio Rotterdam Rijnmond wordt ter kennisgeving aangenomen en heeft niet geleid tot aanpassingen aan het bestemmingsplan.

DCMR Milieudienst Rijnmond*Reactie*

DCMR heeft per brief een reactie gegeven op het bestemmingsplan. Het betrof verschillende opmerkingen op de milieuparagraaf. DCMR verzoekt verder de reactie niet te beschouwen als een formele reactie in het kader van het wettelijk vooroverleg, zoals bedoeld in artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening.

Conclusie

De opmerkingen van DCMR zijn één op één overgenomen in de toelichting van het bestemmingsplan.

Hoogheemraadschap van Delfland*Reactie*

Het hoogheemraadschap heeft per brief aangegeven met het bestemmingsplan in te stemmen. Wel geeft zij aan dat het noodzakelijk is voor de werkzaamheden een watervergunning aan te vragen.

Conclusie

De reactie van het hoogheemraadschap wordt ter kennisgeving aangenomen en heeft niet geleid tot aanpassingen aan het bestemmingsplan.

6.2.2 Inspraak

Wettelijk gezien is er vanuit de Wet ruimtelijke ordening (Wro) geen verplichting om een inspraakmogelijkheid te bieden tijdens de voorbereiding van een bestemmingsplan. De gemeente Rotterdam heeft voor het voorliggende bestemmingsplan besloten om geen mogelijkheid te bieden voor inspraak.

6.2.3 Terinzagelegging ontwerpbestemmingsplan.

Het ontwerpbestemmingsplan heeft van vrijdag 22 februari 2019 tot en met donderdag 4 april 2019 voor een periode van zes weken voor eenieder ter inzage gelegen. Tijdens deze periode was het mogelijk om zienswijzen kenbaar te maken aan de gemeenteraad.

Zienswijzen

Er is één zienswijze ingediend tegen het ontwerpbestemmingsplan. Het betreft een zienswijze van Gasunie Transport Services B.V. (hierna: Gasunie).

Buiten het plangebied is een aardgastransportleiding van Gasunie aanwezig. De invloedssfeer van de betreffende gasleiding reikt tot binnen het plangebied van het bestemmingsplan. Gasunie geeft aan dat er een 150 kV kabel mogelijk wordt gemaakt op circa 50 meter afstand van de aardgastransportleiding. De 150 kV kabel kan de aardgastransportleiding beïnvloeden. Conform de NEN3654 zal vooraf moeten worden aangetoond dat er geen ontoelaatbare beïnvloeding ontstaat op de leidingdelen van Gasunie.

Gasunie verzoekt om over de mogelijke consequenties van de voorgestelde ontwikkeling en eventueel te treffen maatregelen in overleg te gaan met de tracébeheerder. Tot uit dit overleg het tegendeel blijkt, kan Gasunie niet instemmen met de ontwikkeling nabij de aardgastransportleiding.

Daarnaast wijst Gasunie erop dat er een buiten bedrijf gestelde leiding binnen het plangebied valt, ter plaatse van de Keileweg. Om afspraken te maken omtrent de uitvoering van de werkzaamheden nabij deze leiding kan contact opgenomen worden met de tracébeheerder van Gasunie.

Beantwoording

TenneT heeft beïnvloedingsonderzoek laten uitvoeren. Het beïnvloedingsonderzoek wijst uit dat de in gebruik zijnde gasleiding niet wordt beïnvloed. Delen van gasleidingen die niet in gebruik zijn bevinden zich wel binnen de beïnvloedingszone van de ondergrondse hoogspanningsverbinding. TenneT gaat hierover met Gasunie in overleg.

Voor het uitvoeren van de werkzaamheden nabij de buiten bedrijf gestelde leiding ter plaatse van de Keileweg stemt TenneT af met de tracébeheerder van Gasunie. Dit heeft geen gevolgen voor het bestemmingsplan.

7 Bijlagen bij de toelichting

Bijlage 1 – Adviesmemo Archeologie - 150kV hoogspanningsverbinding TenneT, 079278762 0.2, Arcadis Nederland B.V., 08-03-2017;
 Bijlage 2a – Vooronderzoek Conventionele Explosieven t race Rot t erdam Cent rum-Marconist raat , 17S014-VO-02, Saricon B.V., 04-04-2017;
 Bijlage 2b – Kaart bij Vooronderzoek Conventionele Explosieven;
 Bijlage 3 – Verkennend nat uuronderzoek, Sweco Nederland B.V., 01-05-2018;
 Bijlage 4 – Haalbaarheidsstudie derde hoogspanningsverbinding Rot t erdam Cent rum, 002.635.10, Arcadis Nederland B.V. ;
 Bijlage 5 – Aanmeldingsnotitie vormvrije m.e.r.-beoordeling kabelt race cent rum Rot t erdam – Marconist raat , Sweco Nederland B.V., 15-05-2018;
 Bijlage 6 – Quick Scan en PRA NGE aanleg kabelt race Rot t erdam Cent rum – Rot t erdam Marconist raat , SWNL0221373, Sweco Nederland B.V., 30-03-2018;
 Bijlage 7 - Verkennend bodem- en asbest onderzoek Kabelt race Rot t erdam Cent rum – Marconist raat , Sweco Nederland B.V., 20-09-2018;